

פרשת משפטים

איך להרגיש חוויה בקיום מצווה? מי שיבש את המערכות?

"ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת" (שמות כ"ג י"ב)

אלא שעדיין ישוב ויטען אותו אדם: "אני לא מתחבר למצוות".

**אני לא מרגיש עונג בשבת...
אני אשמור שבת כשאני ירגיש...
כשזה יבוא לי מבפנים...**

אי אפשר להתווכח עם הרגשה סובייקטיבית, אולם יש לשאול מיהו אותו "אני". הרי האדם מורכב מאוד, יש בו נפש אלוקית ונפש

בהמית, ושתייהן מדברות מגרוננו בגוף ראשון ואומרות "אני".

לכן כאשר האדם טוען: אני לא מתחבר, איזה "אני" שבו מדבר, האם היצר הטוב או היצר הרע?

האם זהו המלאך שבאדם או החיה שבו? צלם אלוקים שבו או מצולות הנפש? האם זהו הסופר-אגו, ה"אני" העליון שלו, או ה"איד" והנטייה הייצרית? מיהו המתחבר ומיהו המדבר?

אין זה נדיר שיש לאדם רגשות מבולבלים וחוויות מסולפות.

לא פעם דווקא לאדם חולה אין תיאבון למזון מבריא (שמונה פרקים ב) ולכאורה לא ברור: הרי הוא איבד דם רב, הוא זקוק לכדוריות אדומות רבות, ואיך ייתכן שאין לו תיאבון? מדוע הוא אוכל פחות? לפעמים מצבו אף מדרדר כך, והוא הולך וגווע.

מסתבר שיכול להיות אדם גם בלי תיאבון למצוות, הוא אינו מתחבר למצוות, וזוהי טרגדיה לא פחותה מזו של האדם החולה נטול התיאבון לאוכל. מה משובש אצלו.

מי שיבש את המערכות?

התשובה לשאלה זו היא: העבירות כאשר אדם חוטא, מלבד החטא, הוא גורם לעצמו רפיון שבו עבירה גוררת עבירה. לעומת זה- מצווה גוררת מצווה.

המצווה מחברת אותי עוד קצת לריבוננו-של-עולם, ומתוך כך יש לי צמאון גובר

המביא לקיום עוד מצוות, וכך הלאה במעגל של טוב אינסופי.

כמה חשובים דברים אלה של 'בעל התניא': "אי אפשר לדבקה בו באמת כי אם בקיום רמ"ח פיקודין" - כמובן, מכל הלב, ודאי ש"רחמנא ליבא בעי", אך אם זה לא בא לידי ביטוי במצוות, מתברר למפרע שלא היה כאן לב, אלא רק דמיון של הלב.

הדימיון הוא כוח גדול שיכול לרומם את האדם מעלה מעלה, אך יכול להיות לו גם לרועץ, כי הוא מתאר את הדברים לא כמו שהם לאמיתם, אלא כפי שהאדם רוצה שייראו.

מי שמחפש חוויה, מובטח לו שישגי אותה בסוף. אך היא דבר משני לעומת הדבקות בה'.

זו התשובה למי שטוען:

אני לא מרגיש עונג בשבת...

אני אשמור שבת כשאני ירגיש ...

כשזה יבוא לי מבפנים...

מסתבר שיכול להיות אדם גם בלי תיאבון למצוות, הוא אינו מתחבר למצוות, וזוהי טרגדיה לא פחותה מזו של האדם החולה נטול התיאבון לאוכל... והפתרון:

להתחיל לשמור את המצווה גם כשלא מרגישים ובהמשך יגיע העונג והחוויה כמו שהמציאות מוכיחה:

'שעם האוכל בא התיאבון'

כמו בחומריות כך הדברים נכונים ברוחניות.

כולם מוזמנים לנסות.

נסו והצליחו...!

שבת שלום ומבורך